

In dankbare herinnering aan

Geertruida Maria Haverkort

weduwe van Herman Johan Bosman

* 04-12-1910

† 16-04-1990

Het doet goed om een moeder te denken hoe ze was. Woorden als zorg, bezorgd, moedig en vastberaden komen als eerste op.

Daarnaast heeft haar leven in het teken gestaan van arbeid en activiteit. - Zwaar was de zorg die ze had tijdens de ziekte van vader, en na zijn overlijden de zorg voor "haar" kinderen, haar trots.

Toen de kinderen uitvlogen, bleef ze zich verantwoordelijk voor hen voelen en protestaerde ze nadrukkelijk tegen hun soms andere inzichten.

Voor haar kleinkinderen was ze een oma, zoals ze zich niet beter konden wensen.

Spreekwoordelijk was haar zorg voor de medemens: met name voor haar zussen deed ze zelf daadwerkelijk wat ze kon.

Jarenlang maakte ze deel uit van het kerkkoor van "onze" Jozefkerk, en het deed haar pijn, toen haar stem en adem het begaven. Desondanks bleef ze actief in het kinderkoor.

Ook bij de bejaardensoos kon men altijd op haar rekenen.

Een groot deel van haar leven speelde zich af in "De Bouterstraat" en we kunnen slechts gissen wat het vertrek van daar voor haar betekend heeft. Vastberaden wees ze iedere vorm van beschermd wonen af, en koos zorgvuldig een nieuwe woonplek in de natuur, waaraan ze zo verknocht was.

Groot was de pijn voor ons allen, toen ze op haar verjaardag ernstig ziek werd en de verwarring toesloeg. Een schrikbeeld, waarvan ze hevig hoopte, dat het haar nooit zou overkomen.

Toch zijn we dankbaar, dat ze zoveel goede en gezonde jaren heeft mogen beleven. En voelen, ondanks de pijn van het verlies, een soort van blijheid, dat ze verenigd is met haar trouwe kameraad, ons vader, naar wie ze de laatste maanden sterk op zoek was.

Ze heeft haar rust gevonden.

Voor Uw belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van moeder, zeggen wij U hartelijk dank.
Fam. Bosman